

Bibliography:

1. ENGIN Instagram page. URL: <https://www.instagram.com/enginprogram/>
2. How can film help you teach or learn English? URL: <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/how-can-film-help-you-teach-or-learn-english>
3. Linguistics and Intercultural Communication by Ingrid Piller, 2007. p.208. URL: https://www.languageonthemove.com/downloads/PDF/piller_2007_intercultural%20communication.pdf
4. Носенко Є. Л. Використання ІТ в освіті. Кропивницький, 2004. С. 14.
5. Цветкова Л. А. Використання комп'ютера в навчанні лексики в початковій школі. Кропивницький, 2002. С. 150.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-383-5-50>

**TESTING AS AN EFFECTIVE CONTROL OF KNOWLEDGE
OF MEDICAL STUDENTS LEARNING UKRAINIAN
AS A FOREIGN LANGUAGE**

**ТЕСТУВАННЯ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ
СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ПРИ ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
ЯК ІНОЗЕМНОЇ**

Filiuk L. M.

*Candidate of Philological Sciences,
Associate professor at the Department
of Social Sciences
Odesa National Medical University
Odesa, Ukraine*

Філюк Л. М.

*кандидат філологічних наук,
доцент кафедри суспільних наук
Одеський національний медичний
університет
м. Одеса, Україна*

Залучення тестування як форми контролю вивченого матеріалу набуває все більшого розповсюдження в українській вищій освіті, зокрема і в гуманітарних дисциплінах. При розгляді усього комплексу відповідних теоретичних, практичних і методологічних матеріалів із методики викладання мови можна класифікувати їх за двома основними напрямками: 1) розробки, присвячені особливостям тестового контролю в рамках вивчення іноземної мови українськими студентами (Н. В. Кожем'яко [2], О. С. Приходько [4]); 2) дослідження,

присвячені застосуванню тестового контролю під час вивчення української мови іноземними студентами (І. Є Зозуля [1], І. Кушнір [3], О. К. Степаненко [5]). Якщо порівнювати їх у кількісному відношенні, то природно, що досліджень, присвячених тестуванню з іноземних мов, суттєво більше, ніж з української як іноземної. Саме тому важливим і перспективним вбачається пошук оптимальних шляхів залучення тестового матеріалу до оцінки знань іноземних студентів, які опановують українську мову для професійних цілей.

У центрі авторської уваги знаходився тестовий контроль знань з української мови як іноземної для студентів медичного університету. Тестові завдання було підготовлено у відповідності з навчальними темами, що охоплювали широке коло медичної проблематики: 1) «Людський організм. Системи людського організму. Органи чуття»; 2) «Структура лікувальних закладів. Лікарня. Стаціонар»; 3) «У гастроентерологічному відділенні. Захворювання органів травної системи. Скарги пацієнта, симптоми захворювань, діагностика, рекомендації»; 4) «У пульмонологічному і ЛОР-відділеннях. Спілкування лікаря і пацієнта із симптомами захворювань органів дихальної системи та ЛОР-органів. Анамнез хвороби»; 5) «Терапевтичне відділення. В ендокринолога: ендокринні захворювання, їх симптоми і скарги пацієнта»; 6) «У психоневрологічному диспансері. Психіатрична лікарня (диспансер), неврологія: хвороби, профілактика, скарги пацієнта» тощо. Загалом тестові завдання було складено за 25 темами навчального курсу.

Для з'ясування ступеня ефективності тестового контролю студентів було розподілено на дві групи по 15 осіб. Експериментальна група оцінювалася за тестами, пред'явленими за допомогою гугл-форм, контрольна – за письмовим виконанням різнотипних вправ. Сутнісне наповнення при цьому залишалось тим самим. Наведемо приклади завдань: 1) дати відповідь на питання; 2) вставити у речення потрібні слова; 3) визначити істинність / хибність тверджень; 4) обрати правильну форму слова; 5) замінити одну форму слова іншою; 6) дібрати відповідники; 7) утворити слова за зразком тощо.

Педагогічний експеримент складався з таких кроків: 1) оцінка і порівняльний аналіз рівня володіння українською мовою в експериментальній і контрольній групі на етапі констатуючого експерименту; 2) періодичне оцінювання знань студентів впродовж вивчення ними курсу української мови як іноземної: в експериментальній групі – шляхом залучення тестових завдань, у контрольній – шляхом традиційного усного опитування і письмового виконання вправ; 3) оцінка і порівняльний аналіз рівня володіння українською мовою

в експериментальній і контрольній групі на етапі контрольного експерименту.

Гіпотеза дослідження полягала в тому, що тестовий контроль є повноцінною заміною традиційних форм контролю. Якщо це так, то показники навчальних результатів експериментальної групи мають бути сумірними з показниками контрольної групи. Оцінювання проводилося за параметрами, що відповідають розділам мовознавства: 1) «фонетика»; 2) «лексика»; 3) «граматика»; 4) «синтаксис».

Оцінка рівня володіння українською мовою в експериментальній і контрольній групі на етапі констатуючого експерименту виявила наступне: 1) за параметром «фонетика» низький рівень продемонстрували 66,7% студентів експериментальної групи і 53,3% студентів контрольної групи, середній рівень – 33,3% і 46,7% відповідно; 2) за параметром «лексика» в експериментальній групі низький рівень виявлений у 60,0% студентів, середній – у 40,0%; у контрольній групі низький рівень характерний для 46,7% учасників експерименту, середній – для 53,3%; 3) за параметром «граматика» низький рівень зафіксований у 53,3% студентів експериментальної групи і 60,0% контрольної, середній – у 46,7% і 40,0% відповідно; 4) за параметром «синтаксис» в експериментальній групі низький рівень притаманний 60,0% учасників експерименту, середній – 40,0%; у контрольній групі низький рівень показали 66,7% студентів, середній – 33,3%. Високий рівень володіння українською мовою на етапі констатуючого експерименту не продемонстрував ніхто.

Порівняльний аналіз за допомогою t-критерію Стьюдента показав, що за параметром «фонетика» $t = -0,72684$, за параметром «лексика» $t = -0,71351$, за параметром «граматика» $t = 0,35675$, за параметром «синтаксис» $t = 0,36690$. Таким чином, на етапі констатуючого експерименту за жодним вимірюваним параметром в експериментальній і контрольній групі суттєвої різниці не зафіксовано. Це дало змогу припустити, що наявність таких змін на етапі контрольного експерименту буде свідчити про відмінність підсумкових результатів при оцінці рівня української мови в іноземних студентів.

Після проходження студентами курсу української мови як іноземної був здійснений контрольний етап експерименту. Оцінка рівня володіння українською мовою в експериментальній і контрольній групі на етапі контрольного експерименту виявила наступне: 1) за параметром «фонетика» в експериментальній групі низький рівень продемонстрували 13,3% студентів, середній – 73,3%, високий – 13,3%; у контрольній групі низький рівень зафіксований у 33,3% учасників експерименту, середній – у 60,0%, високий – у 6,7%; 2) за параметром «лексика» низький рівень зафіксований у 20,0% студентів

експериментальної і 33,3% контрольної групи, середній – у 66,7% і 60,0%, високий – у 13,3% і 6,7% відповідно; 3) за параметром «граматика» низький рівень показали по 26,7% студентів обох груп, середній – 60,0% студентів експериментальної групи і 53,3% контрольної, високий рівень – 13,3% і 20,0% відповідно; 4) за параметром «синтаксис» низький рівень в експериментальній групі виявлений у 33,3%, середній – у 60,0%, високий – у 6,7% учасників експерименту; у контрольній групі низький рівень характерний для 40,0% студентів, середній – для 53,3%, високий – для 6,7%.

Здійснений повторний аналіз за допомогою t-критерію Стьюдента виявив, що за параметром «фонетика» $t = 1,29292$, за параметром «лексика» $t = 0,92269$, за параметром «граматика» $t = -0,27145$, за параметром «синтаксис» $t = 0,30151$. Наведені дані свідчать про те, що на етапі контрольного експерименту різниці у рівні володіння українською мовою студентами експериментальної і контрольної груп не зафіксовано. Це дозволяє дійти висновку, що тестовий контроль не поступається традиційним формам контролю і може замінити їх без погіршення рівня загальної мовної компетентності студентів.

Підсумовуючи вищесказане, зазначимо, що тестовий контроль не тільки не гірший за традиційний, але й має певні переваги: 1) нівелювання просторово-часової дистанції між викладачем і студентом; 2) зручність представлення інформації; 3) прозорість у нарахуванні балів за виконані завдання; 4) об'єктивність. Згідно з авторськими спостереженнями, зі зближенням української вищої освіти із загальноєвропейською перехід на тестовий контроль знань відбувається все швидше. Для того, щоб тестовий контроль ставав дедалі об'єктивнішим, потрібні грамотні і ефективні методологічні напрацювання, в тому числі у сфері викладання української мови як іноземної.

Література:

1. Зозуля І. Є. Тест як засіб контролю в навчанні української мови як іноземної. *Молодий вчений*. 2019. № 6.1(70.1). С. 21-26.
2. Кожем'яко Н. В. Тестування як форма перевірки знань студентів під час вивчення іноземної мови у вищих навчальних закладах. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5 : Педагогічні науки: реалії і перспективи*. 2018. Вип. 64. С. 112-115.
3. Кушнір І. Шлях стандартизації навчання української мови як іноземної. *Viae Educationis: Studies of Education and Didactics*. 2022. № 3. Т. 1. С. 118-127.
4. Приходько О. О., Якушенко І. О. Особливості використання тестування у процесі перевірки іншомовної компетенції студентів

технічних закладів вищої освіти. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2020. № 68. Т. 2. С. 131-135.

5. Степаненко О. К., Ланова Т. В., Матусевич Л. М. Сучасні методики вивчення української мови як іноземної. *Науковий вісник ДДПУ імені І. Франка. Серія : Філологічні науки (мовознавство)*. 2022. № 18. С. 73-77.